

ת"פ 25502/05/22 - מדינת ישראל ע"י המתמחה איילה סויסה נגד סאלם אבו סמור (עציר) ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 25502-05-22 מדינת ישראל נ' אבו סמור(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא המאשימה
נגד	מדינת ישראל ע"י המתמחה איילה סויסה
הנאשם	סאלם אבו סמור (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד אחמד ותד

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע ביום 28.02.23 בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן: **החזקת סם שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיף 7(א) + (ג) לפקודת הסמים המסוכנים נוסח חדש תשל"ג - 1973 + **ניסיון להחזקת סם שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיף 7(א) + (ג) לפקודה בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן הנאשם הינו תושב רהט ובעת המקרה התגורר בעיר אילת. ביום 27.04.22 במסגרת מבצע חיפוש שנערך, שוטרי מרחב אילת איתרו זולת סמים, ובה גרב ובתוכה 60.48 גרם קוקאין.

שוטרי מרחב אילת באישור פרקליטות מחוז דרום, ביצעו החלפה בזולת הסמים, כך השאירו 5% מכמות הסם בגרב משוכפלת שאותה יניחו במקום הגרב המקורית שנתפסה, והוסף חומר אחר שאיננו סם לתערובת.

ביום 30.04.22 הנאשם הגיע למקום, התכופף ולקח את הגרב שהוטמנה. השוטרים שהיו בתצפית ביצעו מעצר מיד.

טענות הצדדים

2. **המאשימה** בטיעוניה עמדה על הערכים החברתיים שנפגעו ממעשי הנאשם ומידת הפגיעה בהם. כן הפנתה לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. לדעת המאשימה מדובר בפגיעה בערכים המוגנים ברף הבינוני ויש לקבוע מתחם של 3-5 שנות מאסר בפועל.

עברו הפלילי של הנאשם בשקלול נטילת האחריות במהלך ניהול ההוכחות והחיסכון החלקי בזמן השיפוטי

מצדיקים הטלת עונש ברף האמצעי של המתחם לצד מאסר מותנה, קנס, ופסילת רישיון נהיגה.

3. **לדעת ההגנה** עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הנמוך בינוני. ב"כ הנאשם עמד על כך שעיקר הסמים היו בגדרי הניסיון וכן הסם המסוכן לא היה ארוז באופן המלמד על כוונת הפצתו. בהיבט זה, לא נגרם נזק בפועל אלא מדובר בפוטנציאל בלבד.

ב"כ הנאשם טען כי העונש המתאים נע במתחם שבין 15 חודשי מאסר ועד ל 34 חודשי מאסר, והפנה לאסמכתאות.

נוכח גילו הצעיר של הנאשם והרצון למנוע ממנו להיטמע בעולם העבריינות בגיל זה, בשים לב לכך שהנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי ביקש להתחשב בעונשו ולהטיל עליו עונש ברף התחתון-בינוני של המתחם.

כן ביקש להתחשב בתקופת המעצר הממושכת.

קביעת מתחם העונש ההולם:

4. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

5. **הערך החברתי** שנפגע בעבירת סמים שלא לצריכה עצמית, הינו הגנה ושמירה על ביטחון הציבור מפני נזקים ישירים ועקיפים הנגרמים בשל שימוש בסמים והפצתם; פגיעה בשלמות ובריאות הגוף של הציבור ; והפשעה הנלווית בתחום האלימות, הרכוש והסדר הציבורי, לתעשיית הסמים ולהתמכרות להם.

6. מידת **הפגיעה בערכים המוגנים** במקרה זה נגזרת מסוג הסם, כמותו ונסיבות החזקתו. כן נלקחת בחשבון העובדה, כי מרבית הסם הוחלף (ומכאן עבירת הניסיון) אך הדבר אינו משפיע על מידת אשמת הנאשם, שהיא מלאה.

בעניין החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, נקבע בע"פ 4998/95 מדינת ישראל נ' קרדוסו, פ"ד נא(3) 769:

"לעולם נזכור עבירת סמים מה היא, ומה הם ערכי-החברה שאנו נדרשים להגן עליהם. מעבר מזה עומדים המערערים - הם ואחרים שכמותם - אנשים שעיניהם אל בצע-כסף, ומעבר מזה עומדים צרכני הסם, אנשים אומללים שגופם ונפשם מכורים לסם. אותם עלובים תלו עצמם בסם, ואנשים רעים כמערערים מנצלים תלות זו עד-תום לגריפת כסף-רע לכיסיהם. המערערים מוכרים סם-מוות למי שמכרו את גופם לסם, ועל עיסקאות-מכר אלו זוכים הם בתמורה כספית.

למותר להזכיר את שרשרת העבירות הנדרשת מעיסקאות הסם: צרכנים שאין הפרטה מצויה בכיסם פושטים על אחרים, שודדים אותם, פורצים לבתיהם, תוקפים אותם, והכול כדי להשיג מימון לרכישתו של הסם. המערערים אינם חבים, כמובן, מבחינה משפטית בעבירות שעוברים אחרים, אך לעת גזירת העונש נביא כל אלה במניין."

7. בקביעת המתחם במקרה זה נלקח בחשבון הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות - כמות הסם ה'אמיתי' שנתפסה בפועל אינה גדולה. עיקר הכמות המסחרית הוחלפה מראש, הודות לפעולות מודיעין ואכיפה של המשטרה, ופוטנציאל הנזק הופחת משמעותית עקב כך. אך זאת, לא בזכות מעשי הנאשם שהתכוון מראש לבצע עבירה מושלמת, אלא הודות לעבודת המשטרה. לו הושלמה תוכנית הנאשם, היה פוטנציאל הנזק רב בשים לב לסוג הסם ולכמות שלו. כן נלקח בחשבון מיקומו של הנאשם בפירמידה העבריינית והמוסכם, כי הנאשם אינו הבעלים של הסם.

8. **בבחינת מדיניות הענישה** הנוהגת, הצדדים הפנו לאסמכתאות שונות מהן ניתן להקיש למתחם העונש ההולם.

עיינתי באסמכתאות אליהן הפנתה המאשימה:

ע"פ 1313/14 **בהתימי נ' מדינת ישראל**, שם הורשע הנאשם בהחזקת 50 גרם קוקאין והוטלו עליו 42 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה על ידי בית המשפט העליון. יצוין, כי מדובר בפסק דין שניתן בטרם כניסת תיקון 113 בחוק העונשין לתוקפו.

ת"פ 6997-06-18 **מדינת ישראל נ' מטר**, שם הורשע הנאשם בהחזקת 62.85 גרם קוקאין ו- 2.41 גרם הרואין. נקבע, כי מתחם הענישה הוא בין 3-5 שנות מאסר בפועל והוטלו על הנאשם 4 שנות מאסר בפועל.

ת"פ 6277/14 **משלטי נ' מדינת ישראל**, שם הורשע הנאשם בהחזקת 51.36 גרם קוקאין, וכן לידוקאין במשקל 10.11 גרם. על הנאשם הוטלו 4 שנות מאסר ובנוסף, הופעל תנאי קודם בחפיפה חלקית.

ת"פ 47757-02-18 **מדינת ישראל נ' עמאש**, שם הורשע הנאשם בהחזקת הרואין במשקל כולל של 69 גרם וקוקאין במשקל של כ-4 גרם. לנאשם הרשעות קודמות בעבירות רכוש ואלימות. נקבע שמתחם העונש ההולם הוא 3-5 שנות מאסר והושתו 40 חודשי מאסר בפועל. ערעור לבית המשפט העליון נמחק.

ע"פ 8820/14 **שחר נ' מדינת ישראל** נקבע מתחם של 3-5 שנות מאסר בגין החזקת 112 ג' קוקאין ו-4 ג' חשיש. הנאשם, בעל עבר פלילי ותסקיר חיובי נדון ל-3 שנות מאסר. ערעור הנאשם לבית המשפט העליון, נדחה.

עיינתי באסמכתאות אליהן הפנתה ההגנה:

רע"פ 1807/22 **פלוני נ' מדינת ישראל**, שם הורשע הנאשם בהחזקת 49.3 גרם קוקאין ובעבירות תנועה והוטלו עליו הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל.

במקרה זה נקבע בבית משפט השלום מתחם ענישה של 15-30 חודשי מאסר והוטלו על הנאשם 9 חודשי

מאסר בעבודות שירות משיקולי שיקומו. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל, ועונשו של הנאשם הוכפל ל- 18 חודשי מאסר בפועל תוך ציון, כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין. בית המשפט העליון דחה את בקשת הנאשם וקבע כי במכלול נסיבות העניין אין להתערב בעונש לקולא.

בנסיבות אלה לא מצאתי, כי לאסמכתא זו ערך מנחה רב לקולא.

ע"פ 971/21 **אמאצי נ' מדינת ישראל** שם נדחה ערעור הנאשם על חומרת עונשו. הנאשם הורשע הנאשם בהחזקת 43 יחידות קוקאין במשקל של כ- 678 גרם. נקבע מתחם ענישה של 24-60 חודשי מאסר ועל הנאשם הוטלו 30 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

עיון בפסק הדין מלמד, כי בקביעת העונש התחשב בית המשפט בגילו המבוגר של הנאשם, עברו הנקי, נסיבות אישיות חריגות והמלצה חיובית של שירות המבחן וכן שיקולי שיקום שנקבע כי אינן מצדיקות סטייה מהמתחם אלא התחשבות בגדרו. בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע כי העונש מתאים וכי אין מקום להתערבות נוספת לקולא.

ע"פ 8048/19 **פיצ'חדזה נ' מדינת ישראל** שם נדחה ערעור הנאשם על חומרת העונש. על הנאשם הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל בגין החזקת 55 גרם קוקאין, מחולקים ל-38 מנות, בביתו. הוטלו בנוסף קנס בסך 10,000 ₪, מאסר על תנאי והתחייבות בסך 20,000.

עיון בפסק הדין מלמד, כי בבית המשפט המחוזי נקבע מתחם ענישה של 24-42 חודשי מאסר, ועונשים נלווים ובית המשפט גזר את עונשו תוך חריגה לקולא מהמתחם משיקולי שיקומו. בית המשפט העליון קבע, כי אין מקום להקלה נוספת.

ראו גם עפ"ג (ב"ש) 37749-10-22 **אסמעאיל נ' מדינת ישראל** - בית המשפט המחוזי בבאר-שבע דחה ערעור על פסק דינו של מותב זה, אשר הטיל על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים בגין הרשעתו בהחזקת 18 גרם קוקאין שלא לצריכה עצמית ו-5 גרם לצריכה עצמית וכן שידול להשמדת ראיה. נקבע מתחם של 18-33 והעונש הוטל מתוך התחשבות בשיקולי שיקומו. בית המשפט המחוזי העיר, כי מתחם העונש שנקבע מקל וכי גזר הדין שניתן מקל עם הנאשם.

בהינתן כל המפורט לעיל נראה, כי עתירתה העונשית של המאשימה מתאימה יותר לעבירה מושלמת וכי עתירתה העונשית של ההגנה אינה מתיישבת עם הפסיקה הנוהגת. במכלול הנסיבות יש לקבוע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה הוא 30-60 חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

9. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה.

לקחתי בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, בן 26 שנים בלבד.

עם זאת, עבר פלילי בעבירות שונות, לרבות עבירת אלימות בגינה הוטל עליו מאסר. הרשעות אלה מלמדות כי לא מדובר במעידה חד פעמית של הנאשם בהתנהגות עוברת חוק ודומה, כי הליכים קודמים בעניינו לא הרגיעו את הנאשם ממעורבות עבריינית חוזרת. עם זאת, בכל הקשור לעבירות סם, לנאשם הרשעה בודדת בעבירה להחזקה עצמית בלבד.

לקחתי בחשבון את הודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן ואת נטילת האחריות וכן את החיסכון המסוים בזמן השיפוט, שכן הנאשם ביקש לחזור בו מכפירתו לאחר דיון הוכחות ושמיעת פרשת תביעה.

לקחתי בחשבון את תקופת מעצרו של הנאשם בתיק זה.

לקחתי בחשבון את שיקולי הרתעת הרבים, בעבירה זו שרווחיה קלים וסיכויי חשיפתה נמוכים. כדברי בית המשפט העליון בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יונה**:

"למאבק בנגע הסמים יש שותפים רבים. חלקם מתמקדים בחינוך מניעתי ובהסברה. אחרים מסייעים בהליכי הגמילה. לצידם פועלים גם אנשי אכיפת החוק, שתפקידם לסכל את עבירות הסמים וללכוד את העבריינים. אף בית המשפט נוטל חלק חשוב במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות סמים. בכל זאת תוך מתן משקל - בין היתר - לכמות הסם ואיכותו, טיב עבירת הסמים שבוצעה, תרומתו של הנאשם להתגשמות העבירה ועברו הפלילי".

סוף דבר:

10. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל מצאתי כי יש להטיל על הנאשם עונש תחתית השליש האמצעי של מתחם הענישה, כדלקמן:

א. 40 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם בתיק זה, על פי רישומי שב"ס.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג פשע.

ג. הצדדים לא טענו למתחם הקנס. בהיקש מהאסמכתאות אליהן הופנו ובשים לב לתקופת המאסר שהוטלה על הנאשם יש להטיל קנס בסך ₪ 10,000 או 50 ימי מאסר תמורתו.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

עמוד 5

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
 - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).
- ד. אין בפניי אינדיקציה לשימוש ברכב לצורך ביצוע העבירה. על מנת שלא להקשות על אפשרויות שיקומו התעסוקתי של הנאשם לאחר שחרורו מתקופת מאסר ארוכה, אסתפק במקרה זה בפסילת רישיון על תנאי לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא, שלא יעבור עבירת סמים כלשהי במשך שלוש שנים מיום שחרורו.

ניתן בזאת צו להשמדת מוצג - סמים, חומרים וגרב - בכפוף לחלוקת תקופת הערעור.

אופניים, קסדה, מפתחות, מכשיר טלפון - יוחזרו לבעלים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ד' אייר תשפ"ג, 25 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.